

Vtorek, četrtek in soboto izhaja in velja v Mariboru brez pošiljanja na dom.

za vse leto 8 g. — k.
pol leta 4 „ — „
četrť „ 2 „ 20 „

Po pošti:
za vse leto 10 g. — k.
pol leta 5 „ — „
četrť „ 2 „ 60 „

SLOVENSKI NAROD.

Oznaniła:

Za navadno trislopesno vrsto se plačuje:
6 kr. če se tiska 1krat,
5 „ „ „ 2krat,
4 „ „ „ 3krat.
veče pismenke se plačujejo po prostoru.

Za vsak tisek je plačati kolek (štampelj) za 30 kr.

Vredništvo in opravništvo je na stolnem trgu (Domplatz) hiš. št. 179.

Rokopisi se ne vračajo, dopisi naj se blagovoljno frankujejo.

Čehi o slovenskih državnih poslancih.

Praška „Politik“ prinaša v tej zadevi 20. febr. uvoden članek, katerega priobčujemo, 1. da se naše občinstvo prepriča, kako živo se pečajo Čehi z našimi zadevami, kako krivo uči oni g. državni poslanec, ki pravi, da se na Čeha ni zanašati, in 2. da dokažemo, ka so resni in trezni češki politikarji gledé Slovencev in državnega zbora čisto tistih misli, ktere smo vedno zastopali v „Slov. Narodu“. Omenjeni članek se glasi:

„Odkar so med letom 627 in 662 Slovenci stali v ozki prijateljski zvezi s Samovim kraljestvom, kar jim je moč dajalo, da so se mogli braniti navalov nemških, ni se jim sreča nič kaj smehljala. Ona v temi najprvega sredoveka skoraj pogubljačoča se zveza Slovencev in Čehov, ktera je značila najsijajnejšo dobo staročeske moči in ki je Frankom dosti skrbi delala, pa je vendar le do Samove smrti trajala; potem je pod Samom tako hitro razcvetena česko-slovanska federativna država kmalu zopet razpadla. Pač so se kasneje Slovenci deloma zmagonosno borili z mejnim grofom furlanskim, a od srede osmega stoletja sem so se morali podvreči gospodarstvu Frankov, Česka vendar se ni nikdar uklonila nadvladi Frankov. Od one dobe ko so franški nasilniki slovenske dežele prekrstili v „windische mark“, noter do današnjega dne so živeli Slovenci — neprestano bojevaje se s ponemčevanjem in poitalijančevanjem — v narodnem obziru malo tolažljivo življenje.

Zgodovina je najboljša učiteljica za vse zdrave narode, zgodovina kaže Slovencem in njihovim današnjim voditeljem, kje morejo in morajo iskati moči in pomoči, s kom edino skleniti pošteno in koristno vzajemno zvezo.

Ilega slovenskega naroda na jugu cesarstva, kjer zlasti v osrednji živé v nepomešani narodni celoti, mora jim zagotoviti gotovo neutajljivo odvažnost, ako le vedó

svojo odvažnost na svojo korist porabiti. Ali so pa v tem obziru tudi vse storili, kar bi bili storiti mogli?

Kar se tiče slovenskega ljudstva, zasluži največe hvale. Ono je čudovito hitro napredovalo, in mnogi tabori, kjer je slovensko ljudstvo svoje želje in težnje ravno tako možato kakor odločno izreklo, gotovo najbolje dokazujejo njegovo politično zrelost in izrecno narodno zavest, ki je zdaj že močna dovolj, da ponemčevalcem in Italijanom odločno kliče: „Do sem, a ne dalje!“

Drugače pak je s slovenskimi voditelji, ki kot zastopniki narodovi sedé v dunajskem državnem zboru. Ako si ogledamo dosedanje delavnost teh gospodov na Dunaji, ne moremo najti nobene tolažljive sodbe o njih politični inicijativi, pač pa se nam oglašá resna skrb, da bi oni utegnili na kvaro biti koristim vsega slovenskega naroda.

Slovenci, ki so poleg Dalmatincev naravni avstrijski čuvaji Adrije, bili bi v državnem zboru gotovo imeli pravico zavarovati svojemu narodu njegovo posebno državopravno stanje in se zanj potegniti z vso ono odločnostjo, ki jo opravičuje važnost, ktero imajo Slovenci za državo. Ali kaj se je namestu tega zgodilo? —

Slovenski poslanci so se pod vsakojakimi protesti udeleževali posvetovanja o decemberski ustavi, potem so še enkrat protestovali proti ustavi sami in — so mirno obsedeli v najpravejem okviru te ustave, v dunajskem državnem zboru.

Želje slov. ljudstva so se glasno izrekale na mnogostevilnih taborih. Te želje so na Dunaji v merodajnih krogih zadele na gluha ušesa. Slovenski državni poslanci pa niso meščanskemu ministerstvu in njegovi pritliklini morebiti rekli: „Če Vi nič za nas nistorite, tudi mi ne moremo za Vas ničesa storiti.“ Ne, čisto mirnodušno so obsedeli v državnem zboru.

Med tem se jezikova ravnopravnost v Sloveniji nikakor ni vpeljala. Pri sodniji, v uradu in šoli se je naprej germanizovalo po stari šegi. Gg. državni poslanci so spregovorili nektare lepe govore, in so obsedeli v državnem zboru.

Prišla je najnovejša sesija in ž njo obnovljeno ministerstvo. Že sam spomin na petorični program bi bil moral biti za slovenske poslance jasna „moralna“ tirjatev: „Zdaj ali pa nikdar morate državni zbor zapustiti.“ Vendar ti gospodje so zopet čisto mirni in nedolžni tam obsedeli.

Tirolci so zapustili državni zbor. Tega niso samo zato storili, ker so bili osebu razžaljeni. Viši politični obziri so tem vrlim nemškim Avstrijcem navdihnili misel, da o pravem času zapusté tvirošče, kjer se nikomur več ne morejo plesti lavorike. Kakovšen izgled slovenskim poslancem! Ali ti so se tam zopet mirno in dobro posadili, kakor da bi se ne bilo nič primerilo.

Posvetujejo se o poljski resoluciji. Njena osoda je menda toliko kakor določena. „Storimo nekaj!“ tako bi človek mislil, da mora vest klicati vsakemu slovenskemu poslancu. Kaj še? Gospodom se ne mudi, ne premaknejo se s sedežev.

Zdaj so se morebiti slov. poslanci res ponesli za Petrinov nasvet, ali kaj so s tem dosegli? Ali bi jim ne bila lastna izdatna inicijativa mnogo bolje pristovala? Bila bi, ko bi jih le ne bila motila v tem, da smejo sedeti.

Mirnost, zmernost in čakanje, to so prav lepe besede, ali v političnem življenji niso povsod in vselej enako opravičene. V medicini kakor v življenji narodov je jutri že strup, kar je denes in včeraj bilo še dobro zdravilo. Od prave diagnoze je vse odvisno, le ona svetuje prave pripomočke. Mi bi pa gospode slovenske poslance na Dunaji resno vprašali, ali se jim

Listek.

Harambaša.

(Zgodovinsko-romantičen obraz. Česki spisal Pr. Chocholoušek, poslovenil Podgoričan.)

(Dalje.)

„Hm, morebiti je resnična tvoja, Staniša!“ — oméni Mladen, „meni pa nij na misli, da bi nobena turška glava ne ostala več na trupi, dokler morem robiti.“ — pristavi stavec, puško obesi čes pleča, čez puško pa struko — podšito s črno kožuho vino.

„Kaj, kako?“ — obrne se na enkrat k trumi, „ali nobeden vas nij videl mojega Marjanka, tega vračjega sina, kedaj se je ukrál?“ —

Vsi so ozró — vsak se ogledne okrog sebe; zdaj še le so zapazili: Marjanko, mlajši Mladenović — da se je zgubil v tem, ko so hajduci spali.

„To že ne bode pošten hajduk,“ — Mladen narzko omeni, „vendar ne bi nikoli bratov smel zapustiti, da se nij oglašil!“ —

V tem goščavje zašumi v lesi; kar je oko moglo poznati v temi: hitel je nekdo po vršini navzdol k mestu, kder so prav kar iskre skakale z mrkljih ogorkov.

Mladen spozná, da je to njegov sin Marjanko.

„Le-sém idi!“ — zahudi se ná-njin topotne z nogo.

Marjanko — poslužen: ta trenotek je s poobešeno glavo stal pred svojim očetom.

„I kaj pa vendar počenjaš, hudir'ovo seme ti?“

— zareži vá-nj oče, pod pázuho podopre se z desnico, z levico pak si jame vihati davno-sive brke.

Prédno se je Marjanko mogel opravičiti, obrne se na stran sivo-brkasti Mladen — nevedoma. „Aj, majka!“ — vskliknuol je, „ali si ti tú?! O, saj znam, kaj te peče, a jaz ti resnico povém v oči: do cela mi razvadiš sina, da ne bode hajduk!“

Mladenova žena se je bila nenadoma prikazala; poljubila je roko možu, svojemu gospodarju — to je navada Jutrovcem in Jugoslovanom. „A kdo je Marjanku dal srebrno pero,*) ali ne ti, gospodar moj, zato ker je bil zajel Emira Džindafič — hega i razgnal njegove delije?“ — **)

„Da, resnica!“ — potrdi Mladen in ponosno ozre se v sina, „krepko ima pest, tako, kakoršno njega brat. hajduško bodrost pa je podedoval po očetu,“ — pohvali se harambaša Mladen in jame popravljati pas na sebi, kakor v zadregi; „ali to vendar ne zagovarja njegove grehote, ker se je tako dolgo časa zamudil, pa denes, ko je napad odmenjen. Sveti Sava! menda te vendar nijso očarale kake Turkinje oč'abotec?“ — obrne se v sina.

„Ka méniš, da bi svojega očeta zatajil, Aleksij?“ — posmehne se harambašinja in skrivoma splava možu v naročje.

*) Kteri se zdaj ali zdaj v borbi posebno odlikujó, tistim dajó srebrna peresa, ali pa domače vlakno iz srebrne tkanine; tudi harambaše, hajdukom načelnike, nadarjajo se zlatimi peresi na znamenje njih načelnštva.

**) Delija — pribočni stražnik.

„Oh, oh!“ — vsklikne Mladen, „s teboj nij varno peska pobirati, majka, ne, nij varno!“ — pristavi in okrog vratu oklene se je sč svojima močnima rokama.

Oba — soprog in soproga, zé davno sta preživéla léta zakonskega ognja, ko strastno plapolá ljubezen v sreci, a vendar-le je podoba, da nij še ugasnola jima vnetje ognjedarne mladosti; da se jima še zmérom smeja prve znanosti jutranji žarci, dá soprog zé priléten, hajduk in harambaša, pa ne le, da bi neprehoma čestil svojo ženo, temúe tudi gospodarica mu je tamkaj, kder je nadlog dosti. Na jugu moškemu žens'a nikoli nobena nij njemu vrstna, samo prva služabnica je.

„Ha, Marjanko!“ — obrne se to trenotije v sina, „kako je bilo mogoče, da si se tako skrivaj potepel se stražo?“ —

„I, brat Krstić je šel z menoj, oče!“ — odgovori Marjanko, „Ivan, ta je pa na prežo šel na mesti njega.“

„Nu, dobro!“ — vdade se harambaša, „prisezam pa sv. Aležu: vse stražnike bi dal obesiti, ko bi tudi moji sinovi bili, da ne pazijo, če je treba, tudi — kader veverica skače z drevesa na drevo. Sveti Sava! ko bi ne bili varni, kar se tiče Mohamedana, tega prokletega Krišćevega vraga! napadali bi nas po svojej objestnej hotevi, če treba, tudi v spanji, to je gotovo; naše glave pa bi se belile po vratih v Saraj-vu — hajduštvu na sramoto! — Kde pa je tvoj brat — Krstić?“ — nenadoma povpraša.

je že kedaj dozdevalo potrebno in primerno ogledati se po diagnozi o sedanjih razmerah?

Nam je slovenski narod preveč pri sreči, da ne bi zdaj izrekli, kako živo se bojimo, da se s takim postopanjem njegove koristi lahko jako nevarno kompromitirajo. Tu je hitro treba sklepa, in po sklepu mora slediti dejanje, kakor po blisku sledi grom. Ne bije vsak dan ura, v kateri kak narod doseže svoje pravice. Poslušajte, kako ura bije, in delajte, predno bo odbila!

Vzhodno vprašanje.

Ako vsa znamenja ne motijo — piše „Srbski Narod“ — bodo v vzhodu s spomladjo nastopili dogodki, ki bodo tamošnjemu stanju ves drug vid dali. Vzhodno vprašanje, katero na dnevnem redu stoji, odkar so Turki v Evropo prišli, od leta do leta se bolj bliža rešitvi. Vse kar so si diplomati zamislili, ni moglo dolže od vzhodnega vprašanja odkloniti pogleda grškega in rumunskega naroda. Mnogi prevrati v Rumunski in v Grški so dokaz, da v teh zemljah ni miru, dokler ne bodo ti narodi popolnoma svobodni z drugimi kristijanskimi brati vred, ki še zdihujejo v turških vezeh. Takisto je tudi v Srbiji, ktera je v kratkem času toliko revolucije imela. Edina Črna gora je ostala mirna od večjih notranjih nesreč, ker se je morala neprestano bojevati s Turki.

Denes zopet v vseh teh zemljah vré. Grška dinastija ni utrjena, grški narod ni zadovoljen z oskimi mejami svojega kraljestva, ne more biti srečen, ker večina Grkov še stoka pod barbarsko turško šibo. V Rumunski je palo ministerstvo, ki ni imelo narodno politike. Bolgari, ti Slovaki balkanski, mamejo si stoletno spanje z oči in pogledujejo okrog sebe. In Srbija, če tudi do zdaj ni še nastopila pot svojega velikega knjeza, stoji vendar pripravljena na boj za svobodo svojih bratov. Črne gore še ne spominjamo, ona je vselej tam bila, kjer se je kri prelivala za križ častni in svobodo drago.

Črna gora, kakor je bila prva dozdej v boji za krščanstvo, bode tudi brez sumnje denes na to poklicana, da začne boj z Azijatom. V Štambul dobro vedo, da dorasla mladina črnogorska, ki ni imela še prilike meriti se s Turčinom, komaj čaka sabljo in puško poskusiti. Zaradi tega pošiljajo Turki tabor vojske za taborom proti Črni gori, da bi jo opasali in zabranili, da ne bi drugi jugoslovanski sokoli obiskali črnogorske. A treba je znati, da so Črnogorci denes malo drugače pripravljeni, nego leta 1862; denes imajo

Ob tem vprašanji odide Mladenova žena, stopi k ognju, ki je visoko plapolal, in kder so okrog njega hajduci sedeli, slanino greli in slivovico pili iz ogromne čutare, ki je romala iz rok v roke.

Ko je harambašina soproga bila stopila med nje, precej so jo pozdravili vsi: pritiskali so roke na srce i na čelo. To je čestitljivo pozdravljenje, kakor bi hajduk hotel reči: „Moje srce je tvoje, a duša te vzvišuje v nebo!“ — Ali samo tisto osobo, katero hoté počestiti, tako pozdravljajo, prav kakor bi se jim nespodobno zdélo spregovoriti popreje, predno jih prišlec nij ogovoril, a harambaše Mladena žena nij bila le soproga, temuč bila je tudi poveljnica hajdukom.

Ko je ognjeni žar svetil vá-njo, lahko je oko motrilo jo — to žensko, ki je, da-si sploh navadam do čéla nevéra, vendar-le tem divjim ljudem bila v takej česti, s kakoršno se ponaša razposajeno življenje, kteremu je strupovita rodoljuba družčina, koristna bezizakonna sužnost, — življenje, ki je v neprenehljivej nevarnosti, zmérom na vojski z Mohamedovimi čestitelji, hodi-si da so pravi Osmanje ali pa domorodci; poslednjim so še gorkejši, nego Turku, kajti Mohamedanu, če hajdukom kateri zabloudi v pesti, njemu nij treba za život bati se, bosniški renegat pa svojih pét nikoli nobeden ne odnese neusmiljenej smrti, ko bi tudi z bečki zlata hotel odkupiti si življenje. „Nij ga Turka bezi poturčenea!“ — rad zarenči hajduk, handžar se mu posveti v zraci — poturčencu pa glava zleti s pasjega trupa.

(Dalje prih.)

kanone, katerih prej nikdar niso imeli, imajo nove puške, pa staro junaštvo.

Okoli Črne gore ni samo turška vojska, temuč je tam tudi mnogo avstrijskih soldatov, kateri še stojé tam od bokeljskega vstanka. Svet govori, da so Turki z Avstro-Ogrsko naredili dogovor, kako bodo skupaj zadušili vsako gibanje v jugoslovanskih zemljah. . . . Mi mislimo, da je Avstrija v bokeljskem ustanku dobila razum, kako se bodo stvari vršile . . . in upamo, da se osvoboditvi turških Slovanov ne bode protivila.

Iz Carigrada pišejo, da sersadžer skupaj spravlja 280.000 turških vojakov. Gotovo Azijec čuti, da bode poslednji boj bit za turško gospodstvo. Naj se iz inostranih oblasti nihče v posel ne meša, pa bodo Srbi sami gotovi s to turško vojsko. Sto in petdeset tisoč srbsko-črnogorske vojske zapodi to armado tja v Karamanijo. Pri tem še ne štejemo krepke mišice srbske raje. Kaj bodo še le turški Srbi delali, kader jih bratje rešijo težkih okov.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 22. febr. ☺ [Izv. dop.] Čas volitev za mestni zastop se bliža. Upamo, da se bo vsaj zdaj narodna stranka udeležila volitve, ker je očitno, da sedanji odbor nima simpatij ljubljanskega meščanstva kakor tudi nikakoršne zmožnosti bodisi v kakoršni zadevi meščanski. Narodna stranka se lansko leto ni hotela udeležiti volitve mestnega zastopa, ter prepustila borišče nasprotniku samemu. Da ni bilo težko po tej poglajeni poti nasprotnikom našim zmagati, je lahko uganiti. V občnem zboru našega polit. društva „Sovenije“ 1. marca l. l. je en govornik izrekel besede: Opustimo za letos volitve za mestni zastop, bomo videli, kakovšen sad bo nasprotna stranka potem v mestnem zboru donesla; ako ne bo dopolnila obljub, ki jih podaja zdaj meščanstvu, potem jim kažimo njih neveljavnost in njih nezmožnost! Prilika se podaja zdaj domorodnim ljubljancem zedinjeno se postaviti v bran nemčurski kliki in resno se potruditi za zmagajo pri volitvi mest. zastopa, ker zdaj je čas, da vprašamo sedanji zbor: Ste storili v enem letu vašega gospodarstva kaj koristnega v prosep mesta ali naroda? Nič, je odgovor, s katerim se ima bahati naš mestni odbor. Kar je bilo storjeno, je edino to da ste napravili meščanom stroške za pomnoženo mestno policijo; da ste povikšali službe magistratnim uradnikom, in to tistim, ki imajo najmanj uradnega posla; da ste penzionirali uradnika, ki ni po vaši godbi plesal, in tako naložili mestu vsakoletno težo 6000 for. več stroškov nego poprej pod narodnim gospodarstvom. Treba je, da se vsem tem napakam konec stori, to pa je le mogoče, ako pridejo narodni odborniki v mestni zastop, ker le od domoljuba slovenskega je kaj uspešnega pričakovati, nikdar pa od tujca ali odpadnika, kteremu ni mar za ljudstvo in njega blagor n. pr. Keesbacher, Mahr, Dežman, Pauer, i. t. d. Človek ne ve ali bi miloval ali bi se jezil, ako pride poslušati sejne obravnave mestnega odbora. Skoraj sami neznani obrazi okolo zelene klopi. Edini Dežman vodi vse obravnave, navadno ne ve noben drug odbornik kaj nasvetovati kakor on, kar pa on nasvetova, to ne mara noben domoljuben človek poslušati. Nekdaj je bilo nekaj kimovcev v zboru mestnem, a zdaj jih je pa silno veliko! Na noge tedaj slovenski možje, rešite čast mesta svojega, za kar Vam mora biti mar, dokler Vam poštena kri po žilah teče.

Iz Ljubljane 22. febr. [Izv. dop.] V nedeljo 20. dan t. m. je imelo ljubljansko delavsko društvo svoj prvi javni zbor na strelišči v dvorani, od ktere je bilo treba plačati 10 gld., česar bi se nikdo ne bil nadejal. Nalašč smo rekli javni zbor, ker sami ne vemo, kakšen je ta zbor prav za prav bil? V povabilu se je imenoval o s n o v a l n i z b o r, kar se nam zdi sama zvijača, — ako se ne motimo, osnovana zato, da ne bi na razgovor prišla pravila. To se je izvrstno posrečilo. Pravila namreč že v §. 2. poudarjajo, da ima društvo svobodo veseliti se, čitati, peti, telovadstvovati, razpravljati in govoriti, kar koli hoče, s a m o o politiki ne! Delavsko društvo, katero ima že

samo po sebi socialno-demokraten, torej političen značaj, ne sme govoriti o politiki! Gotovo bi se kaj takega ne bilo pripetilo, ako bi delavci imeli več izkušenj v parlamentarnem življenji, ter ako bi malo bolj vedeli, kaj hočejo. Sicer je treba opomniti, da iz početka tega dostavka ni bilo v pravilih, prišel je vanje še le pozneje, med oklêpe (). Kdo ga je vrnil? Sami delavci? Jako dvomimo! Tako preprosti menda vendar niso, da bi sami sebi peruti strigli. Čuti in čitati je bilo, da je imela vlada svoje prste v tej stvari, kar ni težko verovati, ako tudi se je to po novinah oporekalo, posebno če se spomnimo, kako so se od nekterih strani bali, da ne bi temu društvu na čelo stopil g. dr. Zarnik, o katerem se je nekoliko časa menilo, da pride ob novem letu v Ljubljano. Priganjali so na vse kriplje, da se skliče prvi zbor, predno pride dr. Zarnik, a ko se je zvedelo, da ga ne bode, potem se ni več mudilo notri do zdaj. Nekteri mislijo, da bode skoraj še en zbor, in da bode ta še le prvi in pravi občni zbor, česar ni lahko verjeti, ker je bil že v nedeljo izvoljen definitivni odbor.

Delavcev je bilo do 400 zbranih. V dvorani smo videli tudi nemškutarske glavárje; samo slovenskega prvaka ni bilo nobenega zaslediti, da si tudi so bili povabljeni.

Najprvi je po nemški govoril obójščik (tapecirar) g. Harrisch, ki je v službi pri Doberletu. Opominjal je, da se je treba ogibati narodnega prepira, in tako pokazati, da delavci torej spodaj bolj umejo ohraniti mir, nego zgoraj. Posebno z veseljem je poudarjal, da je slavna vlada potrdila pravila ter obétala, krepko podpirati to društvo, čegar ustanovitev je veselo pozdravila, ker se jej zdi času primerno. — Za njim je izvrstno slovenski govoril žurnalist g. Albin Ark o. Najprvo je bratom delavcem priporočal, nikdar ne pozabiti, da so sinovi velicega slovanskega rodú, kateri se zdaj v Avstriji borí za svojo bodočnost. Poleg tega je govornik vendar poudarjal tudi narodno slogo, ker nikakor ni prva naloga delavcem, da bi oni rešili narodno vprašanje. Razbistril je dalje važnost in pomén delavskega stanú, kakor civilisatornega faktorja; potem je razjasnil težavo in nezaslužno slabo delavsko stanje ter tudi naméro delavskih društev. — Za njim se je oglasil magistratni svétnik g. Gutman. Rekel je, da delavcev neče „tadláti,“ nego hvaliti, kar je mož res tudi storil, a v tako plemenitem, z nemškimi cinki „prezmahanem“ slovenskem jeziku, da so je ta zmes gnusila celó samim Nemcem.

Napósled so bile volitve. Za prvosednika je skočil iz urne g. Harrisch, Nemec, kateri niti besedice slovenski ne umeje. Pri volitvah se je na tanko videlo, da je bila izvrstno organizirana samo ena strauka, namreč odborova, ki je volilec na listkih podajala prihodnje odbornike, izmed katerih si je malo kdo upal kako ime premeniti. O tem tako važnem društvu se ni torej ničesa nadejati, ako ne kréne s céste, na katero je zavozilo.

Iz Ljubljane, 22. febr. — O — [Izv. dop.] Zdaj še le, ko ravno da ni že prepozno, ko nas so naši najboljši zavezniki Čehi tako rekoč že hoteli pogledati čez ramo, zdaj še le so se začeli malo gibati naši ljubljanski politikarji ter spoznavati, da niso naši drž. poslanci v živi istini družega, nego peto kolo dunajske škotske lesenjače. Akoravno naše politično društvo „Slovenija“ diktira najraje s svojega prestola zaupnice in razpošilja pohvalna pisma — kar je v zadnji občni skupščini storila tudi drž. poslanec — se vendar v obče nikakor ne strinja z njih sedanjo politiko. Očitno se je pokazalo to v ravno isti seji, ko so navdušeno odobrili vsi družbeniki predlog g. Kreča: naj se pošlje spomenica poslancem glede z e d i n e n j e S l o v e n i j e. Toliko je gotovo, da se je jelo zaradi izstopa iz drž. zbora v zadnjem času med Ljubljano in Dunajem mnogo občiti. Najbolj se moramo čuditi dr. Tomanu, ki je vendar toliko let res pošteno zastopal naš narod, da se pusti že toliko časa drezati. In res kakor nam je tudi vsem avstrijskim Slovanom, posebno pa Slovencem, Avstrija začasno neobhodno za obstanek narodnosti potrebna, vendar nikakor ne smemo in tudi ne bomo podpirali tako državno obliko, kakor so jo ustvarili nem-

sko-pemski purgarski ministri. Toraj poslanci, kdor je z narodom, naj se združi z njim; kdor ni z nami, ta je zoper nas! — Narodno zavarovalno društvo „Slavija“ dela v zadnjem času na Kranjskem z jako dobrim uspehom. Vsak dan se oglašajo novi družbeniki; skupaj jih je že nad 600, ki so le za prvo leto plačali na police 18000 gld. Gotovo živ dokaz slavlanske vzajemnosti. Le tako naprej; brat z bratom, rod z rodом! Da se bode moral prvi slovenski pisatelj g. Levstik preseliti na Dunaj je — žalibog — istina. V Ljubljani se se stavi- vile njegovemu prihodnjemu listu od vseh strani take zapreke, da ga ni mogel spraviti na dan. Tako so to- raj zaradi naše malomarnosti razcepljejo po daljnem svetu še te moči, ki jih imamo. Ljubljana je imela do sedaj le enega Levstika; saj je pa tudi mož, na kate- rega bi smel biti ponosen vsak narod! — Letošnji kup- čijski bal je napravil popolno fiasco; plesalo je v ve- licih streliščnih prostorih največ 30—40 parov; v čital- nični dvorani se jih je na večer Vodnikove besede, ki je bila letos tudi premalo obiskovana, sukalo vendar 70. — Kakor pri vseh dosedanjih slovenskih predsta- vah v deželni gledališčni, tako so bili tudi pri zadnji predstavi vsi prostori prenapolnjeni; le kake štiri lože med njimi seveda tudi tista, ki so za slovenske večere tudi za 1000 gld. ne dobi, so bile prazne. Igra se je sploh dobro izvrševala. — Druzi novic Vam pač zdaj, ko je vse zavarovano v predpostavne burke, ne morem pisati. Dr. Keesbacher se dobro počuti; radovedni smo le, kako bo s prvim marcem v dež. bolnici jel sloven- ski uradoveti. Prof. Heinrich se je jel v zadnjem času učiti prav pridno kranjsčine, a slovenščine se on — ka- kor se je nedavno ustil proti svojim učencem — ne bode nikdar učil.

Politični razgled.

Beust hoče že zopet note pisati, in sicer zdaj v Rusijo ter odgovarjati na Fadejevo brošuro, v kateri hoče panslavistični ruski stranki poln koš grehov na- šteti zaradi njenih agitacij med avstrijskimi Slovani. Kaj g. Beust mar ne vé, da so tisti visoki gospodje najbolj agitirali za panslavizem, kateri so avstrijske Slovence pritiskali na steno, ki se je pa sama odmikala — proti Rusiji.

„Vaterl.“ pripoveduje, da dalmatinski poslanec Ljubiša namerava nasvetovati, naj se posadí mini- stri na obtožno klopo zaradi dalmatinskih homatij. Res je naprej videti, da sedanja večina nasveta ne bo odo- brila, vendar bo nasvet sam že mnogo pripomogel, da se v prah zvalé „verfassungstreuni“ maliki, kakor „N. Fdb.“ to stvar imenuje.

Zdaj je sprava s Čehi peščica tistega prahu, kateri se svetu v oči meče, kader je vlada zagazila, da ne vé niti naprej niti nazaj. Čehi stvar jako hladno- krvno sodijo. „Pol.“ piše o Giskrinem povabilu, naj prideta zastopnika Mlado- in Staročehov k razgovoru na Dunaj, da bi Giskra ne bil smel nobenega faktorja v državopravni opoziciji prezreti, če je hotel resno misliti na spravo. Zdaj niso niti Moravani, niti Šlezijani, niti plemstvo niti duhovništvo povabljeni. Med drugimi razlogi, s katerimi „Pol.“ zamerja spravo s takim ministerstvom, pravi: „Mi smo prepričani, da nam ne bo noben človek naše stranke ugovarjal, če trdimo, da od onega trenutka, ko se je razglasilo Giskrino povabilo in njegovi razlogi, v vseh širnih de- želah česke krone nobeden privrženec državopravne opozicije na Českem, Moravskem in v Šleziji ni verjel in tudi zdaj ne veruje, da bi bil Giskrin korak kedaj resno mišljen.“ Po tem si je malo obetati od sprave. Čehi tudi imajo čisto prav, če se ne dogovarjajo s člo- vekom, o katerem smejo z vso pravico pisati, „da do sedanjega trenutka s svojo železno pestjo pritiska Česko-Moravsko. Tudi „Nar. Listy“ so enacega mnenja in pravijo, da kdor hoče imeti spravo s česko opozicijo, naj skliče legalno zastopništvo česke krone in ti za- stopniki bodo poravnavali, kakor nekdanj Deák sam ni hotel vedeti o nobenih osebnih dogovorih, ampak le o legalni pogodbi z narodom.

Zaradi vojaške granice se cislajtansko in magjarsko ministerstvo nista mogla pogoditi.

Rimski cerkveni zbor pravijo da bode med drugim tudi odvažno izrekel tirjatev, naj se odpravijo ogromne vojske, katere imajo države na nogah. V do- tični resoluciji se baje kaže, kako neznosen je položaj sveta zaradi prevelicij vojsk, kako se zaradi tega narodi s prevelicimi davki teró in se množi duh nezvestobe in nepostavnosti. — Ako zbor kaj takega izreče, vedel mu bo svet gotovo hvalo, samo, da je že naprej razvidno, ka države te človekoljubne želje poslušale ne bodo, temmenj, ker so najmočnejše in najbolj orožene države nekatoliške in nikakor niso še dosegle tega, kar name- ravajo in kar mogó doseči le z orožjem in vojno. Glej Rusko, Prusko, ves vzhod itd.

Francoska preiskovalna sodnija je k sreči zvohal, da se je princ Peter Bonaparte samo branil. ko je častnikarja Noira z revolverjem ustrelil. Zdaj se ni bati, da ga tudi nekrivega spoznajo, morebiti temu možu že postavijo monument. Die kleinen lumpe häugt man, —

Angleški princ naslednik je zapleten v pravdo zaradi prěšestva. Vse je radovedno kako se bode jako škandalna stvar iztekla.

Iz zapora izpuščeni irski fenijanci so bili v Dublinu kot mučniki za irsko stvar od neštevilne mno- žice sprejeti.

Razne stvari.

* (Volitve za okrajne zastope mari- borskega glavarstva). Te dni se je razposlalo sledeče uradno oznanilo:

„Visoka c. k. nadomestnija v Gradcu je z razgla- som dne 7. svečana 1870, št. 1411, nove volitve za okrajna zastopništva razpisala.

Volili se bodo zastopniki na zdolej zaznamovanih dnevih in krajih vsakokrat ob deseti uri predpoldne.

A. Za Maribor:

- I. Zastopniki velikega posestva 3. suš- ca 1870.
- II. Zastopniki onih, kateri v obrtniji in kupčiji največe davke plačujejo, 5. sušca 1870.
- III. Zastopniki deželnih občin 10. suš- ca 1870.
- IV. Zastopniki mest in trgov in sicer: Za mesto Ma- ribor 8. sušca 1870, v mestni posvetovalnici, za trg pri Št. Lorencu 9. sušca 1870, v ondotni ob- činski pisarnici.

B. Za Slovensko Bistrico:

- I. Zastopniki velikega posestva 15. sušca 1870.
- II. Zastopniki onih, kateri v obrtniji in kupčiji največe davke plaču- jejo, 16. sušca 1870.
- III. Zastopniki deželnih občin, 21. suš- ca 1870.
- IV. Zastopniki mest in trgov, in sicer: Za mesto Slov. Bistrico 16. sušca 1870. Za trg Makule 17. sušca 1870. Za trg Studenice 17. sušca 1870, v dotičnih občinskih pisarnah.

C. Za Št. Lenart:

- I. Zastopniki velikega posestva 24. sušca 1870.
- II. Zastopniki deželnih občin 29. sušca 1870, v sobani okrajnega zastopništva pri Št. Lenartu.
- III. Zastopniki mest in trgov 28. sušca 1870, v občin- ski pisarni pri Št. Lenartu.

Maribor, dne 16. svečana 1870.

C. k. okrajni glavar:

Seeder m. p.

* (Volitev mestnega svetovalestva v drugem tržaško-okoličnem volitvenem razredu) je bila postavljena na 30. januarja; volilci so prišli volit, ali — volitvene komisije ni bilo! Zato se je volitev zopet za negotov čas odložila. Mestni ma- gistrat je vedel, da ne bode izvoljen mož njegovega zaupanja, zato pa se ni smelo voliti. Zdaj se po oko- lici muzajo magistratni ljudje, da bi volilce pregovorili

in na svojo stran spravili. „Jadr. Zarja“ temu dostavlja: Tržaški magistrat je res tič, ker vlada Möring.

* (Izstop slov. poslancev) iz državnega zbora tudi tirja „Jadranska Zarja“ rekoč: „Državni zbor, ki je bil že iz prvega podoben razbiti ladji v burnih valovih, brez vesla in krmila, nima nobenega upanja več, da ne utone v občnem nezadovoljstvu. Č- hi mu nikoli niso zaupali svojih dragocenosti, in prav so imeli; Tirolci so ga zapustili, ker so varnejši v doma- čih svojih gorah, nego v črvivih lesenih stenah v Beču. In za temi poromajo še drugi iz njega, nadejamo se, da bodo prvi mej temi Poljaki in Slovenci, vsaj so go- tovo že zadosti prepričani, da tam ni dom njihov, in to je skrajna doba, ker je naroda splošna želja. Naj se nam ne ugovarja, da bi izstop Sloven- cev iz državnega zbora ministerstvo primoral do skraj- nih sredstev zoper slovenski narod. Ali počasua pa gotova moritev slovenskega naroda ni hujša od skrajnih sredstev? Naj pride nagel vihar; nagli viharji vladajo kratko, za njimi pa solnce toliko lepše sije. Slovenski narod ima, bogme! še to- liko kreposti, da prebije tudi skrajno silno dobo, ker je prebil tisočletno sužnost.“ — Koristi si od tega izjava tako malo obetamo, kakor malo smo mi dosegli s svojim dokazovanjem. Veseli pa nas, da se od vseh strani bolj in bolj potrjuje, da se naše dokazovanje vjema z ljudskim mnenjem, da je „Slov. Nar.“ res gla- silo narodnega mnenja na Slovenskem.

* (V Celovcu) je morala deželna vlada lokalno policijo odvzeti mestnemu magistratu stoječemu pod žu- panom Nagelnom. Oklici po mestnih oglih to občinstvu naznanjajo. „Klgf. Ztg.“ obširneje razlaga, zakaj se je to zgodilo. „Tgp.“ dopisnik o tem razjasnilu piše: „Tako javno priznanje nesposobnosti in nedelavnosti, kakor se tu izrekajo dosedanjemu županu Nagelnu, je še težko kedaj dobil kakšen župan.“ Vodstvo lokalne policije se je izročilo višemu policijskemu komisarju Wlatnigg-u, kteremu mora župan dati potrebne pro- store in osebe — na srenjske stroške. — Deželni pred- sednik je na dalje prepovedal vsem dijakom obiskovati mestno gledališče, ker tam neka Francozinja kaže stvari, ki malo rečeno, vsaj ne spadajo v zavod, kateri si tako rad prilastuje pridevek „zavod za umetnost in omiko.“ Nemškimi listom ta prepoved ni po volji — samo zato ne, ker so duhovniki z njo zadovoljni.

* (Dokan Kosar) v Kozjem naznanja po „Danici“: Na več dopisov dajem tukaj javni odgovor, da so lanske „Drobtinice“ še pred novim letom pošle do slednjega iztisa, da se tedaj nikomur več ne more z njimi postreči.

* (Učiteljstvo v Srbiji). V srbskih listih redno nahajamo iz vseh krajev Srbije poročila, da se ustanovljajo in napredujejo nedeljske šole, kjer se od- rasla mladina podučuje. Minister uka si osebno priza- deva učitelje k enaki delavnosti spodbujati. — 14. fe- bruarja so imeli učitelji in učiteljice v Belgradu „učiteljski zbor.“ Minister za uk in prosveto je sam bil pričujoč in se je vdeležil posvetovanj. Predlog ene učiteljice, naj se napravi društven zalog v podporo učiteljskih sirot in vdov, je minister živo podpiral in svojo pomoč obljubil. — Če se pa naši slovenski učitelji zberó in svoje težave razkladajo, ne nahajajo podpore niti od ministrov, niti od taci, ki so menj nego mi- nistri.

* (Odlik a). Njegovo Veličastvo je podelilo hr- vaškemu banu baronu Levinu Rauchu, in pa vodji c. k. namestnija v Pragi F. M. L. baronu Kollerju tajno svét- niško dostojanstvo.

* (Kupčijska in obrtnijska zbornica v Gorici). Kupčijski minister je potrdil volitev barona Ritter-Zahony-a za predsednika, in Andreja Pauletig-a za podpredsednika kupčijske in obrtnijske zbornice v Gorici.

* (Iz Postojne) se nam piše: Čitalnica naša napravi zopet večerno veselico na 27. dan t. m. s pet- jem, tombolo, glediščno igro in s plesom. E kor se za- gotovlja, bode se predstavljala Vilharjeve šaloigra „Po- mota“, ki ni še nikjer igrana bila. Obisk se od vseh strani naznanja, torej se je kratekčasnega večera na- dejati.

* (Novi kmetijski minister), ki se nedavno ni znal razločiti detelje od repe, je zdaj razposlal vsem deželnim predsednikom pismo, v katerem med drugimi pravi: „Moja naloga naj bo, da kolikor najkrepkeje podpiram, moji skrbi izročene materialne koristi prebivalstva, negledé na gibanje na političnem in narodnem polju.“ Smotljivi takim lepim obljubam, ki so v dejanji toliko vredne, kakor n. p. Konradov izrek: Vaš jezik je v uradni je vpeljan.

* (Imenovanje). Dosedanji sodni pristav v Frohnleithnu, g. Rajmund Nowackh je imenovan za okrajnega sodnika v gorénji Radgoni. Če je res: nomen omen, potem mora biti g. Nowackh velik nemškutar.

Epileptični krč

(božjast)

pismeno zdravi specialni zdravnik za božjast doktor **O. Killisch v Berlinu**. Mittelstrasse 6. — Odzdravil jih je že nad sto. (3)

J. Lacher-jeva

velika zaloga pohišne opreme (meubles)

v Mariboru

priporoča bogato razvrsteno zalogo omar, postelj, miz, stolov, madracov na peresih, žimnastih madracov, zrcal, od najizvrstnejega blaga do najpreprostejega.

Cena je čudovito nizka.

Ravno tam

dobivajo praktični mizarški pomočniki stalno delo in dober zaslužek. (6)

Dr. Gvidon Srebre

je svojo advokaturno pisarnico 26. februarja 1870 v Brežicah odprl. (2)

Podpisani sprejme v uk in službo: **učence.**

dobrih in poštenih starišev okoli 15 let stare, z dobrimi šolskimi spričevali, v štacuno in bukvoezalnico;

štacunskega pomočnika,

z dobrimi službinimi spričevali, za kupčijo s papirjem in pisalnimi potrebščinami;

bukvoezalne pomočnike,

pridne in dobro izurjene delavce, z dobrimi spričevali previde.

J. Giontini,

(2) v Ljubljani.

! Senzacija !

Amerikanski patent.

(6)

Kdo si ne želi lepih, zdravih zob? Samo z novimi električnimi kavčukastimi krtačami za zobe (brez ščetin) jih je mogoče dobiti. Te najnovejše krtačice, o katerih govori na tisoče spričeval in pohval, so popolnoma izdelane iz kavčuka in imajo namesto ščetin — kavčukasta žela, ki morejo segati v najdrobnejše votline zob in odpraviti, kar se je škodljivega nabralo. Kavčuk ima v sebi električno moč, ki se po ribanji zbudi, in tako se zgodi, da se vsled ribanja zob ne očisti samo, ampak da se tudi polira in zabrani proti krhanju. Te krtačice naj bi se po zdravniških sodbah rabile pri najmlajih otrokih, da se pride zobnim boleznim v okom. Razen teh dobrot se te krtačice skorej ne dače uničiti in se lahko ena krtača rabi celo leto. Ena taka velja samo 90 kr.

1 gold. en parni stroj (Dampf-Apparat) za čiščenje škodljivega zraka.

Parni kotel tega aparata se napolni s čistilno vonjavo za to odločeno, potem se razgreje na spirtni lampici aparatu prideti, vsed tega se razvije hlap in oprosti največ sobo v malih minutah vsacega škodljivega ali neprijetnega zraka ter jo napolni s prijetno vonjavo. Neobhodno potrebno za bolnišnice, šole, urade, delavnice, stanovanje, kakor tudi za salone. Ta mašina je iz zlatega bronza prav čedno izdelana, da mora veljati kot zaljalo. En stroj velja 1 f. Steklina čistilne vonjave s potrebnim spiratom 50 kr. [Zadostuje za 50krat].

Zmaga vednosti.

Napósted se je enemu najmenitnejih ločbarjev posrečilo iznajti sredstvo, ktero so desetletja največje kapacitete na polji kozmetike zastoj iskali. Preservativ proti slabi sapi [athempreservativ] mahomo odpravi vsako slabodisečo sapo, naj izbaja iz slabih zob ali iz drugih zoblezni, ker tudi zobno meso zdravo ohrani in tako zobe otrjuje. Prav priporoča se kadilecem, ker se more zaostali tabakovi duh mahoma zameniti za prijetno, dobrodejno in ohlajajočo aromo, tudi kot toaletski predmet nepogrešljiv; ako se zjutraj s to esenco usta enkrat speró, ostane prijetni duh ves dan. V svojem učinku je ta esenca razločna od vseh drugih, ker je čisto nova, od nobenega družega še ne znajdena kemična procedura, od visokih znanstvenih osebnosti preskušena in za izvrstno izrečena. Steklina z napotilom 90 kr.

Elektro-galvanični prstani.

jako važna, za vsakega potrebna iznajdba.

Najviše medicinske kapacitete so dognale, da je galvanizem dobrodejen proti nize zaznamovanim boleznim. Po napotilu imenitnega pariškega zdravnika so se prstani vsake večine iz novega zlata napravili z uloženim elektromagnetnim dratom, ki ima gotovi učinek vbranjevati in zdraviti vse protinske, reumatične in bolezni na živcih itd. Tak gladek prstan velja samo 90 kr. zdravniki ga priporočajo nositi.

Najnovejša iznajdba.

Srajene gumbice za našiti iz pravega 13lotnega srebra. S to iznajdbo se je dosegel vrhunec v tem artikelnju, kajti združuje eleganco z varčnostjo. Če se preračuni, da taka gumba skoraj vekomaj traja in da se lahko z nerabljivih sraj odreže in na nove prišije, a obdrži vendar staro vrednost, med tem ko se druge kakoršnekoli gumbice v perilu, pri likanju, munganju ali tudi nošenju prehitro končajo. Vsacemu ducendu je prideto pismo, ki garantuje za najbolje srebro ali zlato. Cena je zato tako nizka, da se more ta artikel hitro udomačiti v vsako hišo. 1 ducend najlepše guillonchiranih srebrnih 35 kr., gladkih 70 kr.

Zanimljiv peresni ročnik. (Federhalter.)

Ko je Nj. V. cesar Napoleon III. pisal delo Julius Cesar, je naročil, naj mu eden najurnejših mehanikarjev po njegovem lastnem napotilu napravi peresni ročnik, da se v okom pride sitnemu namakanju in da sploh postane pri pisanju pogrešljivo vsako drugo orodje. Naročilo se je izvršilo i. s. kar najstajajnje, že v 8 dneh se je N. V. ročnik izročil. G. Gilbert Rochee je idejo še zboljšal in je za to izvrstno delo dobil 50 napoleonov, ker je nad vse nade namenu odgovarjalo. Mené je izdatelj se le zdaj opomnil na to iznajdbo in jaz sem vsled tega prevzel edino zalogo za avstr. monarhijo. Ta peresni ročnik je iz finega kineškega srebra, zapirljiv, konstrukcija je taka, da se lahko piše od rana do mraka brez vsake ovire in da se lahko po potrebi uravna, kako naj črnilo teče. Oblika je elegantna in za vsako roko rabljiva, torej se sme vsakemu priporočati, a posebno potnikom, uradnikom, pisarnam, doktorjem, učencem. En ročnik velja 1 f. 1. ducend Napoleonovih peres 15 kr.

Havanska vonjava. [Havanna-Bouquet].

Za 1½ kr. cigara 30 kr. vredna; namreč najcenejša cigara se da s pomočjo havanske vonjave spremeniti v pravo Havanko. Ta čisto novo vpeljana originalna esenca se dela iz korenine in grmovja pravega zapadno-indijskega tabakovega zelišča. Ako se slaba cigara z njo namoči, odpravi se njegov pravi duh in se zameni za lepo vonjavo izvrstnih Havank. Steklina zadostuje za 500 cigar, velja 1 f. 50 kr.

Dežni plašči.

iz nepremočljivega, nerazstegljivega blaga brez šiva, angležk izdelk; ta plašč je tako izdelan, da ga je moč nositi tudi pri najlepšem vremenu, ker je na drugi strani podoben najlepši površni suknji. En plašč velja 10 f. 50 kr.

Omenjene reči so v avstrijski monarhiji edino in samo pri podpisani zalogi dobiti.

A. FRIEDMANN na Dunaji, Praterstrasse Nr. 26.

Papirji, obiskalnice, pečati in druge pisne priprave najboljše blago po sledeči preizkusi ceni.

Geslo kupčije:

Tudi za malo denarja se lahko kupi dobro blago.

Francoški papir za pisma.

v ktero se zastoj utisne vsako ime, črke in krone.
100 listov osmerke, fino belo . . . f. — 45 kr.
100 „ angl. rebrastega ali liniranega . . . — 65 „
100 „ rebrastega v vseh barvah . . . — 75 „
100 „ četvorke, fino, beli . . . — 85 „
100 „ „ angl. rebrast in linir. . . 1 — „
100 „ zavitkov, osmerke, belo . . . — 30 „
100 „ „ rebr. močan papir . . . — 50 „
100 „ „ pisanih, rebrastih . . . — 55 „
100 „ „ znotraj ostekljenih . . . — 60 „
100 „ „ za četvorko, rebr. moč. pap . . . — 65 „

Dve lepi črki s krono v običnem barvotisku veljati na 100 listih 30 kr., za 100 zavitkov 30 kr.

100 obiskalnic

na dvojno lakiranim papirji, najfiniji kamnotisk, najnovejšepismenke 1 f., ravno take, fineje, s črnim tiskom 50 kr.

Jeklena peresa

Regulator-peresa za vsako roko in papir 12 peres 24 kr.
12 angleških, najboljših 12 vrst . . . 10 „
12 ducentov (1 karton) omenjenih vrst . . . 80 „
12 „ „ Aluminium-peres, proti rjizavarovani 80 „
1 „ „ kavčukastih peres, po svoje izvrstnih 10 „
1 „ „ svinčnikov, dobrih, 10, 15, 25, 35, 45 „
1 „ „ peresnih ročajev . . . 10, 15, 25, 30, kr.

Jako spretni so novi mašinski svinčniki: ni jih treba ostriti, tudi se ne lomijo, 1 sv. v les udelan 10 kr. v kost 15 kr., 1 sv. s peresnim ročajem in nožem 90 kr., 1 kapsula s tokočino za 3 mesece 10 kr., 1 k. union-radirgumi za svince in tinto 5 kr.

Najlepše izrezani pečati s krasno pisavo.

1 pečat z 2 črkama s finim drzalom 50 kr., krona velja 30 kr., cela imona po ceni.

Preše za visoko iztisnjeni tisk z imenom lepo delane f. 2. 80, 3. 50.

Stampilije s kositarjevo skatljjo, mastjo in ščetom 4 f. 50.

Najnovejše stampilije samookalnice napravijo 1000 iztisov, ako se mašina samo enkrat namoči, najprikladnejše sa pisarne in urade, 1 šk. z najfinijem izrezom 6 f. 50.

Nepokončljive elastične tablice za računanje po 5, 10, 15, 20 kr.

Najlepše karte za god in gratulacije, krasno izdelane po 5, 10, 15 kr., posebno lepe z vedno dišečo blazinico po 20, 30, 40, 50 kr.

Pisne mape

majhne, osmerne, brez oprave s zaporico f. 1.20, 1.50, 1.80. Take z vso opravo po f. 2., 2.50. Zunaj in znotraj umetno izdelane po f. 3.50, 4., 4.50. V veliki četvorki brez oprave po f. 1.80, 2.50, z vso pisno opravo po f. 3, 3.50, 4. Umetno izdelane po f. 4.50, 5, 5.50.

Pečatne marke za pisma,

ktere so zaradi svoje priročnosti, cene in varnega zapiranja boljše nego oblati in vosek, najlepše delo z vsakojako firmo, grbom, imenom, monogramom, 500 mark po f. 1.20, 1000 mark. f. 1.80.

Papeterije.

Lepo oskrbljen zavoj, napolnjen z različni krasnimi papirji in zavitki po 25, 35, 50, 60, 80 kr., f. 1.

Praktično dober kup darilo je nova pisna garnitura iz vlitnega bronza, sestavljena iz 10 kosov: 1 tintnik, 1 peresni ročnik, 1 peza, 2 pisna svečnika, 1 termometer, 1 ročen svečnik, 1 škatlica za netilo, 1 obrisalo, 1 obešalo za kiné ali uro. Vse prav krasno izdelano in velja samo 3 f.

Najbolje črtavno orodje.

1 škatlica 80 kr., f. 1. 1.20, 1.50, 1 škatlica popolna f. 1.80, 2.50, 3. 1 črtavnik 30 kr., 1 cirkelj, majhen 30 kr. velik 40 kr.

Globusi po 50, 80 kr., f. 1, 1.50, 2, 3.

Škatlice s tušom, napolnjene z najlepšimi medenimi barvami po kr. 30, 50, 80, f. 1, 1.50, 2.

Listnice

lepe po kr. 10, 15, 20, v usnji kr. 25, 35, 50.

Najfiniji pečatni vosek z vonjavo.

rudeč po kr. 8, 10, izvrsten v raznih barvah po 10 kr.

Novo iznajden tintni prah.

kteremu je treba samo vode prમેશati, da se dobi najbolja leskeča tinta; skatljica po 20 kr.

Izgledi za navadne in kaligrafične vaje v pisanji dobri za učitelje in učence. 1 sešit male oblike z 12 pis. kartami velja 10 kr., 1 sešit velike oblike s 30 krasnimi pisavami 65 kr. — Izgledi hitro naučiti se risanja, najnovejša metoda, za začetnike in diletante v različni izbirk 1 sešit 10, 15, 25 kr.

Dobiva se tako dobro blago edino na Dunaji pri

A. Friedmann-u, Praterstrasse Nr. 26.